

5. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΔΕΜ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Αλλά καθώς εδοκιμάσθημεν υπό του Θεού διά να εμπιστευθώμεν το ευαγγέλιον, ούτω λαλούμεν, ουχί ως αρέσκοντες εις ανθρώπους, αλλ' εις τον Θεόν τον δοκιμάζοντα τας καρδίας ημών.» Α' Θεσσαλονικεΐς 2/β' 4.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ησ. 22/κβ' 14-18, Α' Κορ. 4/δ' 1,2, Κολ. 2/β' 2,3, Εφεσ. 6/ζ' 13-17, Β' Κορ. 5/ε' 10.

Η πρώτη εργασία των πρωτοπλάστων περιλάμβανε διαχείριση. Τους ανατέθηκε η φροντίδα και η κυριαρχία του κήπου και όλης της δημιουργίας (Γέν. 2/β' 15), παρότι δεν τους ανήκε τίποτα. Ήταν μόνο οι διαχειριστές εκείνων που ο Κύριος τους εμπιστεύτηκε.

Αυτήν την εβδομάδα θα δούμε περισσότερο την έννοια που απέκτησε ο διαχειριστής μετά την Πτώση, αφότου οι προπάτορές μας έφυγαν από την Εδέμ. Και εμείς επίσης είμαστε διαχειριστές, αλλά σε ένα διαφορετικό περιβάλλον από αυτό που αρχικά απόλαυσαν ο Αδάμ και η Εύα στην Εδέμ.

Τι είναι η διαχείριση; Διάφοροι Βιβλικοί χαρακτήρες μας δείχνουν τι σημαίνει να είσαι διαχειριστής, μέσα από τον τρόπο που έζησαν. Κάποιοι περικοπές της Αγίας Γραφής είναι περισσότερο κατατοπιστικές. Όταν είμαστε διαχειριστές του Θεού δεν εστιάζουμε πλέον στον κόσμο και στον υλισμό, αλλά στον Δημιουργό και στην αποστολή Του. Όπως και με τον Αδάμ και την Εύα, αυτά που μας εμπιστεύεται ο Θεός έχουν Θεϊκή προέλευση. Από την Πτώση, ωστόσο, η ευθύνη της διαχείρισης άλλαξε, γιατί μαζί με τις ευθύνες για την φροντίδα των υλικών αγαθών, ο Θεός μας εμπιστεύτηκε και τη διαχείριση των πνευματικών αληθειών.

Κυριακή 28 Ιανουαρίου

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Ο όρος «οικονόμος» συναντάται ελάχιστες φορές στην Παλαιά Διαθήκη. Στις περισσότερες περιπτώσεις έχει να κάνει με την φροντίδα και τις υποθέσεις του σπιτιού, να είναι «επιστάτης» (Γέν. 43/μγ' 19, 44/μδ' 1, Α' Βασ. 16/ις' 9). Πέρα από τις υποθέσεις του σπιτιού, οι οικονόμοι είχαν υπό την ευθύνη τους και τα περιουσιακά στοιχεία του κυρίου τους. Έκαναν ό,τι τους ζητούσε ο κύριος τους. Τον ρόλο του οικονόμου στην Παλαιά Διαθήκη μπορούμε να τον καταλάβουμε από τα χαρακτηριστικά του έργου του – τη διαχείριση. Ορισμένα χαρακτηριστικά του οικονόμου είναι ιδιαίτερα ευδιάκριτα στην Παλαιά Διαθήκη. Κατ' αρχάς, ο οικονόμος είχε μεγάλη ευθύνη (Γέν. 39/λθ' 4). Οι οικονόμοι επιλέγονταν βάση των ικανοτήτων τους και έχαιραν τον σεβασμό και την εμπιστοσύνη των κυρίων τους για το έργο που έκαναν. Δεύτερον, ήξεραν καλά πως όλα όσα είχαν υπό την ευθύνη τους, ανήκαν στον κύριό τους (Γέν. 24/κδ' 34-38). Αυτή είναι και η κύρια διαφορά ανάμεσα στον κύριο και στον οικονόμο/διαχειριστή. Οι οικονόμοι γνώριζαν ποια ήταν η θέση τους. Τρίτον, όταν χρησιμοποιούσαν για δική τους χρήση εκείνο που ο κύριός τους τούς είχε εμπιστευθεί, έχαναν την εμπιστοσύνη του κυρίου τους και τη θέση τους (Γέν. 3/γ' 23, Ωσ. 6/ς' 7). Διαβάστε Ησ. 22/κβ' 14-18. Κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης του βασιλιά Εζεκία, ο Σομνάν ορίστηκε να είναι επιστάτης και θησαυροφύλακας, δύο εξίσου υπεύθυνες και σημαντικές θέσεις εξουσίας. Τι του συνέβη όταν καταχράστηκε αυτή τη θέση;

.....
.....
«Ένας διαχειριστής ταυτίζεται με τον κύριό του. Δέχεται τις ευθύνες του διαχειριστή και οφείλει να ενεργήσει στη θέση του κυρίου του, κάνοντας όπως θα έκανε ο κύριός του ως προεδρεύων. Τα ενδιαφέροντα του κυρίου του γίνονται δικά του. Η θέση του διαχειριστή είναι αξιοπρεπής επειδή ο κύριός του τον εμπιστεύεται. Αν με κάποιον τρόπο αυτός ενεργεί ιδιοτελώς και στρέφει τις ωφέλειες οι οποίες απορρέουν από το εμπόριο με τα αγαθά του κυρίου του προς δικό του όφελος, έχει διαστρεβλώσει την εμπιστοσύνη της οποίας έχαιρε.» Ε. Χουάιτ, Π.Ε., τομ. 9, σ. 192,193.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να συνειδητοποιήσουμε την ακριβή σημασία του ότι είμαστε διαχειριστές όλων όσων έχουμε σ' αυτή τη ζωή; Πώς αυτή η συνειδητοποίηση πρέπει να μας επηρεάσει σε ό,τι κάνουμε;

Δευτέρα 29 Ιανουαρίου

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Οι δύο κύριες λέξεις που συναντάμε στην Καινή Διαθήκη για τον όρο «διαχειριστής» είναι επίτροπος, την οποία συναντάμε τρεις φορές, και οικονόμος, την οποία συναντάμε 10 φορές. Και οι δύο αυτοί όροι δείχνουν τις διαχειριστικές ευθύνες που έχει εμπιστευθεί ο κύριος στον διαχειριστή.

Τόσο στην Καινή όσο και στην Παλαιά Διαθήκη, οι διαχειριστές προσδιορίζονταν από το τι έκαναν. Στην Καινή Διαθήκη ο διαχειριστής φαίνεται να ορίζεται σε σχέση με τις ευθύνες (Λουκά 12/ιβ' 48) και την πιστότητά του (Α' Κορ. 4/δ' 2). Η Παλαιά Διαθήκη ωστόσο, εστιάζει περισσότερο στην κυριαρχία του Θεού πάρα στον προσδιορισμό μας ως διαχειριστές Του. Έτσι, ενώ η έννοια του διαχειριστή και στις δύο διαθήκες είναι παρόμοια, η Καινή Διαθήκη επεκτείνει τη σημασία της πέρα από τη διαχείριση του σπιτιού. Στην παραβολή του αχρείου δούλου (Λουκά 16/ις' 1-15) ο Ιησούς διευρύνει τον ορισμό του διαχειριστή. Το δίδαγμα που θέλει να δώσει είναι κάτι περισσότερο από την προσπάθεια του διαχειριστή να ξεπεράσει την οικονομική καταστροφή. Βρίσκει εφαρμογή και σε εκείνους που προσπαθούν να ξεφύγουν από την πνευματική καταστροφή. Ο σοφός διαχειριστής θα προετοιμαστεί για την μελλοντική επιστροφή του Ιησού από τώρα (Ματθ. 25/κε' 21).

Διαβάστε Α' Κορ. 4/δ' 1,2, Τίτο 1/α' 7 και Α' Πέτρ. 4/δ' 10. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τους διαχειριστές και τη διαχείριση;

.....
«Θα ανοίξω την καρδιά μου στο Άγιο Πνεύμα για να αφυπνίσει τις ιδιότητες και τις δυνάμεις που ο Θεός μου έχει εμπιστευτεί; Είμαι ιδιοκτησία του Χριστού και είμαι στην διάθεσή Του για υπηρεσία. Είμαι διαχειριστής της χάρης Του.» Ε. Χουάιτ, Fundamentals of Christian Education, σ. 301.

Στο Λουκά 12/ιβ' 35-48 ο Ιησούς χρησιμοποιεί τον όρο «οικονόμος» μεταφορικά. Αναφέρεται στον πιστό οικονόμο που είναι έτοιμος για την επιστροφή του Υιού του ανθρώπου, και περιγράφει τον άπιστο οικονόμο ως κάποιον που δεν κάνει το έργο του επειδή ο κύριός του καθυστερεί. Ο άπιστος οικονόμος μετατράπηκε σε τύραννος και έγινε δεσποτικός προς τους άλλους. Δεν κάνει πλέον το καλό ούτε είναι διαχειριστής της χάρης. Όταν δεχόμαστε τον Χριστό γινόμαστε οικονόμοι και καλούμαστε να διαχειριστούμε τα αγαθά του Θεού. Όμως το πιο σημαντικό είναι ότι καλούμαστε να διαχειριστούμε τα πνευματικά αγαθά της Χριστιανικής ζωής που θα μας προετοιμάσουν για τον ουρανό.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Λουκά 12/ιβ' 45. Γιατί πρέπει, ως εκκλησία, να

προσέξουμε ιδιαίτερα να μην πέσουμε στην παγίδα της «καθυστερήσης»;

Τρίτη 30 Ιανουαρίου

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Διαβάστε Κολ. 2/β' 2,3 και Α' Τιμ. 3/γ' 16. Σύμφωνα μ' αυτά τα εδάφια, τι είναι «μυστήριο»; Το γεγονός ότι είναι μυστήριο, τι μας δείχνει για το πόσο περιορισμένοι είμαστε στο να το κατανοήσουμε;

.....
Ο Σωφάρ ο Νααμαθίτης είχε πει στον Ιώβ, «Δύνασαι να εξιχνιάσης τα βάθη του Θεού;» (Ιώβ 11/ια' 7). Η λέξη μυστήριο έχει την έννοια του άγνωστου, του ανεξήγητου ή του ακατανόητου. Τα μυστήρια του Θεού είναι καταγεγραμμένα στην Αγία Γραφή, παρότι δεν είμαστε σε θέση να τα κατανοήσουμε πλήρως. Γι' αυτό άλλωστε είναι και μυστήρια. Είναι σαν να προσπαθούμε να δούμε με τα μάτια μας τους ουραμούς, ελπίζοντας ότι θα δούμε και την παραμικρή λεπτομέρεια. Δεν μπορούμε να δούμε τόσο μακριά εκτός εάν ο Θεός μας το αποκαλύψει.

Σύμφωνα με το Δευτ. 29/κθ' 29, τι μας έχει αποκαλυφθεί;

.....
Καλούμαστε να διαχειριστούμε πράγματα τα οποία δεν μπορούμε να κατανοήσουμε πλήρως παρά μόνο όσα μας αποκαλύπτει η Αγία Γραφή. Το μεγαλύτερο μας καθήκον είναι να ζούμε ως «υπηρέτας του Χριστού και οικονόμους των μυστηρίων του Θεού» (Α' Κορ. 4/δ' 1). Ο Θεός θέλει ως διαχειριστές Του να διατηρούμε, να διδάσκουμε, να προστατεύουμε και να φροντίζουμε την Θεϊκή αλήθεια που μας έχει αποκαλύψει. Αυτή είναι η απόλυτη διαχείριση και δείχνει ότι έχουμε «το μυστήριον της πίστεως μετά καθαράς συνειδήσεως» (Α' Τιμ. 3/γ' 9). Το μεγαλύτερο όλων των μυστηρίων είναι ότι μπορούμε να βιώσουμε τον Χριστό, «την ελπίδα της δόξας». Το σχέδιο της σωτηρίας είναι υπερφυσικό και αδύνατον να το κατανοήσουμε πλήρως. Ο Δημιουργός των πάντων (Ιωάν. 1/α' 1-3) ήρθε στη γη και ενσαρκώθηκε, για να θυσιαστεί για τις αμαρτίες των ανθρώπων. Αυτό είναι ένα μυστήριο που πιθανόν ποτέ να μην μπορέσουμε να αντιληφθούμε πλήρως. Ακόμη και οι άγγελοι προσπαθούν να καταλάβουν το μυστήριο της ενσάρκωσης του Ιησού (Α' Πέτρ. 1/α' 12). Παρόλα αυτά, τα όσα γνωρίζουμε επαρκούν για να δοξάσουμε τον Κύριο για το μεγαλείο και την καλοσύνη Του (δείτε Αποκ. 5/ε' 13).

ΣΚΕΨΗ: Τι ευθύνες έχουμε ως διαχειριστές του ευαγγελίου;

Τετάρτη 31 Ιανουαρίου

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Όταν σκεφτόμαστε τη διαχείριση, ο νους μας πάει σε υλικά πράγματα, και αυτό είναι λογικό. Αλλά όπως είδαμε η διαχείριση είναι κάτι παραπάνω. Όπως τα υλικά αγαθά, και τα αδιόρατα αγαθά είναι εξίσου δώρα από τον Θεό. Είναι πνευματικά αγαθά που μας δίνει ο Θεός (Α' Πέτρ. 4/8' 10) για να μπορέσουμε, μέσω του Χριστού, να αναπτύξουμε έναν Χριστιανικό χαρακτήρα και να Του μοιάσουμε. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε περισσότερο προσεκτικοί με την διαχείριση των αδιόρατων αγαθών, γιατί είναι πολυτιμότερα. Διαβάστε Εφεσ. 6/ζ' 13-17. Τι μας έδωσε ο Θεός που καλούμαστε να φροντίσουμε; Γιατί η σωστή διαχείρισή τους, είναι τόσο σημαντική για εμάς;

.....
.....
«Το δε χάρισμα του Θεού ζωή αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών» (Ρωμ. 6/ζ' 23). Ο κόσμος, και όλα όσα προσφέρει, δεν συγκρίνονται με την λύτρωση που έχουμε στον Χριστό. Η σωτηρία είναι δώρο του Θεού και είναι το πολυτιμότερο απόκτημά μας. Η πραγματικότητα της σωτηρίας, μας βοηθάει στη διαχείριση των άλλων αγαθών που επίσης έχουμε λάβει από τον Θεό.

«Μόνο με το φως που λάμπει από το Γολγοθά, μπορεί να αποδοθεί σωστά η διδαχή της φύσης. Με την ιστορία της Βηθλεέμ και του σταυρού ας αποδειχθεί πόσο αξίζει να νικηθεί το κακό και πώς η κάθε ευλογία που μας έρχεται, είναι ένα δώρο της απολύτρωσης.»
Ε. Χουάιτ, Ε. σ. 91.

Η λύτρωση είναι δική μας μόνο επειδή ο Ιησούς πλήρωσε το τίμημα. Ο απ. Παύλος λέει, «Διά του οποίου έχομεν την απολύτρωσιν διά του αίματος αυτού, την άφεσιν των αμαρτημάτων, κατά τον πλούτον της χάριτος αυτού» (Εφεσ. 1/α' 7). «Έχομεν την απολύτρωσιν», μόνο επειδή ο Θεός μας την έδωσε. Γι' αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό το να είμαστε εξοπλισμένοι με ολόκληρη την πανοπλία του Θεού (Εφεσ. 6/ζ' 11), και να μην αφήσουμε τον πονηρό να μας την πάρει. Και ο κίνδυνος θα παραμονεύει όσο δεν υπακούμε στον αποκεκαλυμμένο λόγο του Θεού (Εφεσ. 6/ζ' 17). Αν θέλουμε να είμαστε ασφαλείς, πρέπει να υπακούμε με πίστη στο φως που μας έχει δοθεί.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Εφεσ. 6/ζ' 13-17. Πώς οπλιζόμαστε με την πανοπλία του Θεού, και πώς διαχειριζόμαστε όλα όσα μας δόθηκαν με την πανοπλία;

Πέμπτη 1 Φεβρουαρίου

Η ΕΥΘΥΝΗ ΜΑΣ ΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ

Οι σοφοί διαχειριστές αποδέχονται και εκτελούν με προθυμία την προσωπική τους ευθύνη. Η αποδοχή της προσωπικής ευθύνης είναι η επιλογή και οι πράξεις μας. Η προθυμία μας να αποδεχτούμε την προσωπική ευθύνη, είναι το σημείο κλειδί στη διαχείριση, γιατί ο διαχειριστής πρέπει να έχει ως σκοπό να φροντίσει το συμφέρον του Ιδιοκτήτη. Επομένως, αυτή η προθυμία είναι η επιλογή που ορίζει την επιθυμητή σχέση του διαχειριστή με τον Θεό.

«Ο Θεός θέλει οι άνθρωποι να έχουν άμεση σχέση μαζί Του. Σε όλες Του τις επαφές αναγνωρίζει την αρχή της προσωπικής ευθύνης. Προσπαθεί να ενθαρρύνει την αίσθηση της προσωπικής εξάρτησης και να εντυπώσει την ανάγκη της προσωπικής καθοδήγησης. Τα δώρα Του δίνονται στους ανθρώπους ατομικά. Κάθε άνθρωπος είναι διαχειριστής των ιερών παρακαταθηκών, και ο καθένας πρέπει να εκπληρώσει την παρακαταθήκη του σύμφωνα με την κατεύθυνση του Δωρητή. Κάθε αναφορά της διαχείρισής του πρέπει να αποδίδεται στον Θεό.» Ε. Χουάιτ, Testimonies for the Church, τομ. 7, σ. 176.

Ως διαχειριστές δεν πρέπει να μετατοπίσουμε την ευθύνη μας σε κάποιον άλλον. Η ευθύνη μας είναι στον Θεό και θα φανεί σε όλες τις αλληλεπιδράσεις που έχουμε με τους γύρω μας (Γέν. 39/λθ' 9, δείτε επίσης Δαν. 3/γ' 16). Πρέπει να αναλάβουμε το καθήκον μας κάνοντας το καλύτερο. Στα μάτια του Θεού η επιτυχία μας εξαρτάται περισσότερο από την πίστη και την αγνότητά μας παρά από την ευφυΐα και τις ικανότητές μας.

Διαβάστε Β' Κορ. 5/ε' 10. Πώς κατανοούμε αυτά τα λόγια στα πλαίσια του τι σημαίνει να είναι κανείς σοφός διαχειριστής;

.....
.....
.....
.....

Οι θεολόγοι και οι φιλόσοφοι, χρόνια τώρα, αναλύουν το αμφιλεγόμενο θέμα της ελεύθερης βούλησης. Η Αγία Γραφή όμως είναι ξεκάθαρη: ως άνθρωποι έχουμε την ελευθερία της βούλησης και της επιλογής. Διαφορετικά δεν θα είχε νόημα να κριθούμε σύμφωνα με τις πράξεις μας. Επομένως, έχουμε προσωπική ευθύνη να κάνουμε – με τη χάρη του Θεού – τις σωστές επιλογές, και σ' αυτό περιλαμβάνεται και το να είμαστε πιστοί διαχειριστές των αγαθών του Κυρίου μας.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Σε ορισμένα εδάφια της Παλαιάς Διαθήκης, ο όρος που μεταφράζεται ως «οικονόμος – επιστάτης» προέρχεται από τη φράση: *asher ai bayt* που σημαίνει, «εκείνος που έχει υπό την ευθύνη του το σπίτι.» Για παράδειγμα στη Γέν. 43/μγ' 19 διαβάζουμε, «Και προσελθόντες προς τον άνθρωπον τον επιστάτην της οικίας του Ιωσήφ, ελάλησαν προς αυτόν εν τη πύλῃ της οικίας». Εφόσον η οικογένεια μένει στο σπίτι, είναι μέρος της ευθύνης του οικονόμου. Έτσι ο οικονόμος έχει στην ευθύνη του κάτι πολύ πολύτιμο, το οποίο όμως δεν του ανήκει. Συνεπώς η ευθύνη του είναι ακόμα μεγαλύτερη. Αυτή η ιδέα βλέπουμε να συνεχίζεται και στην Καινή Διαθήκη.

«Η Καινή Διαθήκη βλέπουμε να συνδέεται με ιδέες, έννοιες, και όρους της Παλαιάς Διαθήκης, εμπλουτίζοντας έτσι τη Βιβλική διδασκαλία για την διαχείριση. Ο πιο συνηθισμένος Ελληνικός όρος που συναντάται είναι ο οικονόμος, μία σύνθετη λέξη που έχει μέσα της τη λέξη οίκος – σπίτι. Ο οικονόμος είναι αυτός που φροντίζει το σπίτι: ο διαχειριστής. Η οικονομία έχει ένα κάνει με “τη διαχείριση του σπιτιού”, αλλά σήμερα ο όρος αυτός έχει ευρύτερη έννοια.» *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, σ. 653.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Αντί να αναγνωρίσει την ευθύνη του για την κατανάλωση του απαγορευμένου καρπού, τι είπε ο Αδάμ στον Θεό όταν τον ρώτησε τι είχε κάνει; Γέν. 3/γ' 12. Μετά την αμαρτία έχουμε την τάση να επιρρίπτουμε τις ευθύνες των λανθασμένων επιλογών μας στους άλλους. Πώς μπορούμε να σταματήσουμε να κατηγορούμε τους άλλους για τα δικά μας λάθη;
2. Τι σημαίνει να είμαστε διαχειριστές πνευματικών αγαθών, και πώς μπορούμε να τα διαχειριστούμε;
3. Σκεφτείτε το μήνυμα της τριπλής αγγελίας στην Αποκ. 14/ιδ' 6-12. Ποιες σημαντικές αλήθειες εκφράζονται που δείχνουν την ευθύνη μας ως διαχειριστές;
4. Γιατί είναι σημαντικό να πιστεύουμε ακόμη και τα πνευματικά πράγματα που δεν κατανοούμε πλήρως; Με ποια επίγεια πράγματα το εφαρμόζουμε ούτως ή άλλως αυτό;